

TOWARZYSZ BOGA

DADI JANKI

Kraków 2007

© Copyright by Brahma Kumaris World Spiritual University

Tytuł oryginału: Companion of God

First published in 1996 by Brahma Kumaris Information Services

Wszelkie prawa zastrzeżone

Żadna część niniejszej publikacji nie może być odtwarzana w jakiegokolwiek formie bez pisemnej zgody posiadacza praw

Akasha Sp. z o.o.

ul. Hetmańska 14

30-528 Kraków

tel.: (0 12) 656 16 52,

(0 602) 235 979

<http://www.akasha.com.pl>,

e-mail: akasha@akasha.com.pl

Tłumaczenie: Halina Paradela

Opracowanie redakcyjne: Halina Paradela, Ewa Keler

Korekta: Małgorzata Gluth, Alina Doboszewska

Projekt okładki: Robert Prochot, Siergiej Litwinow, Piotr Śmiałek

Skład: Piotr Śmiałek

Druk: Drukarnia GS Sp. z o.o.

Sprzedż wysyłkowa: Akasha Sp. z o.o.

tel. (0 12) 656 16 52,

e-mail: akasha@akasha.com.pl

ISBN 83-913665-8-8

Adresy ośrodków Uniwersytetu Brahma Kumaris w Polsce:

Warszawa 02-128, ul. Jasielska 1, tel. (0 22) 824 03 16

Łódź 91-844, ul. Zbożowa 7/7, tel. (042) 656 36 33

Gdańsk 81-426, ul. Ujejskiego 22/2, tel. (0 58) 622 21 63

BapDadzie

z podziękowaniem za oryginalny,
pięknie wypolerowany klejnot
i za wszystkie klejnoty wiedzy,
które ona dała nam wszystkim.

Spis treści

Dadi Janki	7
Kobieta-mędrzec i nauczyciel nauczycieli	9
Duchowa ścieżka	11
Inspiracje	12
Wiara w innych	13
Związki	14
Rozwiązywanie problemów	15
Duchowa ścieżka	16
Duchowa armia	17
Zaufanie	18
Tolerancja	19
Przyjaciele i rodzina	20
Przeszkody na duchowej ścieżce	21
Porównywanie się z innymi	22
Duchowa edukacja	23
Przyjaźń	24
Szanowanie innych	25
Jak prowadzić innych	26
Jak być nauczycielem	27
Wewnętrzne przeszkody	28
Jak zmieniać myśli	29
Duchowy postęp	30
Miłość i nasz związek z Bogiem	31
Dziecko Boga	40
Odwaga	41
Jak uspokoić umysł	42
Oryginalny spokój	43
Emocjonalny ból	44
Duchowość	45
Jakość myśli	46
Niezależność	47
Korzyści płynące z choroby	48
Światło Boga	49
Miłosierdzie	50
Bóg jest dla mnie wszystkim	51
Miłość	52
Poczucie własnej wartości	53
Cisza	54
Zmartwienia	56
Duchowa siła	57
Miłość i dusza	58
Czystość	63
Świadomość siebie	64

Osiągnięcia.....	65
Subtelne słuzenie	66
Czyste myśli.....	67
Jak tworzyć pokój.....	68
Religia.....	69
Jak być spokojnym	70
Pułapki	71
Jak usuwać złe nawyki.....	72
Radość	73
Rozmowa ze sobą	74
Jak być panem siebie	75
Prawdziwy szacunek.....	76
Sprawdziany szacunku	77
Ochrona	78
Fizyczny ból.....	79
Duchowe zdrowie	80
Pokora	81
Wpływy.....	82
Prawdziwa miłość.....	83
Bóg Wszechmocny.....	92
Oddanie serca Bogu	93
Pragnienia.....	94
Uczciwość.....	95
Wiedza	96
Etyka	97
Prawość.....	98
Zadowolenie	99
Jak rozumieć chorobę	100
Uczenie się	101
Sukces.....	102
Potęga myśli.....	103
Wznoszenie się ponad	104
Szczęście.....	105
Błogosławieństwa od Boga	106
Służba kobiet.....	107
Stopnie tolerancji.....	108
Tworzenie pokoju	109
Kim jest Bóg.....	110
Związek z Bogiem.....	120
Jak poznać Boga.....	121
Sztuka życia	122
Grając swoją rolę	123
Bóg jako Reżyser	124
Jak pomagać Bogu.....	125

Błędy.....	126
Jak sprawdzać siebie	127
Obserwacja siebie.....	128
Oddanie i mądrość	129
Intelekt.....	130
Współdziałanie	131
Cierpliwość	132
Duchowa tolerancja.....	133
Duchowa medycyna.....	134
Wieczne szczęście.....	135
Kontemplacyjne wczesnych porannych godzinach.....	136
Nowość.....	137
Na duchowej ścieżce.....	138

Dadi Janki

Duchowy lider

Dadi Janki to kobieta-mędrzec... To kobieta, która dzięki zrozumieniu prawd duchowych osiągnęła osobisty spokój i wielką siłę. W świecie stojącym na krawędzi chaosu Dadi Janki odkryła własny świat równowagi i harmonii.

Na całym świecie znana jest jako wspaniały nauczyciel i mentor, niestrudzenie służący inspiracją tym, którzy poszukują spokoju i harmonii w swoim sercu i w swojej ojczyźnie.

Jako współzarządzająca głowa Światowego Uniwersytetu Duchowego Brahma Kumaris (BKWSU) Dadi Janki jest wzorem prawdziwego przywództwa, łącząc w swej pracy i w codziennym życiu pierwiastki kobiece i męskie. Z miłością nawołuje ludzi wszystkich wyznań i ścieżek życia do dochowania wiary swemu duchowemu „ja” i do odegrania własnej niepowtarzalnej roli w wielkim dramacie tworzenia przyszłości świata – świata, który byłby go-dzien następnych pokoleń. Dadi Janki wzywa nas do zrealizowania własnego potencjału.

Jaki świat się teraz tworzy, ponad zimą wojen, cierpienia i nędzy, skażenia środowiska i śmierci? Wszak nadejście zimy pozwala nam przewidywać nadejście wiosny... Ludzie tworzący pozytywną wizję przyszłości przedstawiają nam obraz życia na tej planecie – świata, w którym wszystko otrzymujemy bez ograniczeń, gdzie w pełni realizuje się najwspanialszy ludzki potencjał. Ale na taki poziom możemy się wznieść tylko wtedy, gdy znajdą się przywódcy, którzy nas tam poprowadzą.

Dadi Janki

W 1992 roku świat docenił pracę Dadi Janki, gdy podczas Światowego Szczytu Ziemi w Brazylii zaproszono ją do grupy dziesięciu członków Rady Mędrców – wybitnych przywódców duchowych z całego świata, służących radą w sprawie podstawowych dylematów duchowych w kontekście palących problemów ochrony środowiska.

Przez ostatnie 67 lat Dadi Janki poświęca każdą chwilę swego życia służbie ludzkości. Swoją drogę duchową rozpoczęła w 1937 roku w wieku 21 lat, stając się jednym z założycieli BKWSU. Spędziła 14 lat w zamkniętej społeczności, gdzie intensywne praktyki medytacyjne i studiowanie duchowych nauk pozwoliły jej zbudować solidne podstawy późniejszej działalności. Najczystszy życzeniem Dadi jest to, aby ludzie odnaleźli wewnętrzną prawdę swojej własnej duchowości i tym samym zrealizowali swój potencjał więzi z Bogiem, Najwyższą Duszą. Taka jest istota fundamentu pracy całego jej życia.

W BKWSU, którego Dadi Janki jest współzarządzającą, naucza się starożytnych zasad radżajogi. Podstawową praktyką radżajogi jest milcząca medytacja, która od 33 lat pomaga także ludziom spoza Indii lepiej zrozumieć i głębiej docenić swoje wartości, marzenia, swoją przyszłość i wiarę. Dadi Janki odgrywa znaczącą rolę w przenoszeniu tej cennej filozofii rozwoju osobistego z mistycznych rejonów Indii na pragmatyczny grunt współczesnego świata.

Dadi Janki jest przede wszystkim wizjonerką, której wyjątkowość polega na utrzymywaniu niezachwianego optymizmu i otwartego, wypełnionego współczuciem serca. To osoba wielkiego ducha, dla której nie ma granic w stawianiu sobie celów i która inspiruje innych, by niemożliwe uczynili możliwym.

KOBIETA-MĘDRZEC I NAUCZYCIEL NAUCZYCIELI

Osobiste refleksje siostry Jayanti

Czy zwykły śmiertelnik może uczynić Boga swoim stałym towarzyszem? Dadi Janki pokazuje swoim przykładem, że można mieć z Bogiem żywą więź przesyconą duchowością. Być może to właśnie jest najwspanialszy wkład Dadi Janki w życie tysięcy ludzi na całym świecie. Udało jej się zmienić wizerunek Boga z odległej, zachwycającej ale groźnej istoty na kochającego Rodzica i mądrego Nauczyciela, który się nami opiekuje, wspiera nas, pielęgnuje i podżwiga. Można porównać Dadi Janki do elektryka, który naprawia zepsute instalacje, podłączając druciki naszych dusz do Najwyższego Źródła Światła i Mocy – do potężnej elektrowni, jaką jest Bóg.

Pełna pokory i z sercem tak czystym, że dostrzega w innych tylko dobro, Dadi przyswoiła Prawdę od Boga tak głęboko, że każda chwila i każdy oddech przepełnione są tą mądrością. Los zetknął mnie z Dadi, gdy miałam osiem lat. Najwyraźniejsze wspomnienie z mojego dzieciństwa to miłość Dadi i jej szczodre serce, nieustannie obdarzające innych fizycznymi i duchowymi darami. Zrównoważenie Dadi, jej konsekwencja w trzymaniu się reguł życia jogina, stanowiły dla mnie punkt odniesienia w trudnym okresie dojrzewania i zmiany. Gdy byłam gotowa słuchać, Dadi dzieliła się ze mną swą mądrością, otwierając przede mną bramy percepcji.

Tak się stało, że w 1974 roku wraz z Dadi znalazłam się w Londynie. Miałam ogromne szczęście przebywać z Dadi dzień i noc – i dało to mojej duszy siłę do rozwijania się, uczenia, wzrastania. Patrzyłam, jak Dadi żongluje klejnotami duchowej mądrości i dzieli się nimi w każdym momencie. Nigdy nie jest zmęczona ani zajęta, nigdy nie jest dla niej zbyt późno. Jej osobisty „kanał przepływu” jest zawsze otwarty i wolny, dlatego światło i miłość Boga mogą ją nieustannie wypełniać. Wtedy schodzi z drogi i pozwala, by to światło i miłość

popłynęły do każdego, kto staje przed nią. Praca osobistego tłumacza Dadi przez szereg lat stanowiła dla mnie wyjątkową okazję do nauki i praktyki. Mogłam z boku obserwować, jak przychodziły do niej umęczone dusze – a wychodziły tańcząc z radości. Duszom mającym problemy Dadi umożliwiała zauważenie niedostrzeganych dotąd aspektów, dając im siłę i jasność. Codziennie Dadi zajmowała się setkami, czasem wręcz tysiącami ludzi i każdemu z nich okazywała szacunek, każdego potrafiła wysłuchać umożliwiając im ujrzienie takich stron siebie, których wcześniej sami nie potrafili zobaczyć. Czasem poddawana była próbie jej cierpliwość, czasem zaufanie, ale nigdy w nikogo nie zwątpiła i nie odebrała mu nadziei. Widzi w ludziach ich właściwości jaśniej niż oni sami, w ten sposób umożliwia im urzeczywistnienie ich potencjału. Nie bez powodu Brahma Baba, założyciel Uniwersytetu, powierzył jej rolę nauczyciela nauczycieli.

Siła przekazu Dadi sięga o wiele dalej, niż używane przez nią słowa. Każde słowo pochodzi z samej głębi jej praktyki i doświadczenia. Jednak największa moc zawiera się w jej milczeniu. Siła jej milczenia, wypełnionego miłością Boga i radością, odmieniła wiele osób. Głębia spokoju, emanującego z jej osoby, przynosi odpowiedź na wiele pytań. To za sprawą potęgi jej ciszy wizje i marzenia zamieniły się w rzeczywistość, usuwając wszelkie przeszkody pojawiające się na drodze.

Dadi Janki pokazuje metodę przekraczania wszelkich granic – granicy wieku, zdrowia, płci, osobowości i natury – żyjąc pod baldachimem miłości Boga i dzieląc się z innymi tym schronieniem.

Siostra Jayanti
jest dyrektorem europejskich ośrodków
Uniwersytetu Brahma Kumaris.

Duchowa ścieżka

Inspiracje

Jak możemy służyć innym?
Czyniąc nasze życie inspiracją,
działając z taktem i mądrością.

Nawet jeśli nie ma możliwości porozmawiać, możesz
nauczyć się przyjmować obecność każdej osoby
w pozytywny sposób,
skupiając się na tym, co jest dobre w innych
i czyniąc ich specjalności swoimi.

Taka postawa pozwala stworzyć atmosferę miłości
i szacunku, co z kolei umożliwia
dzielenie się duchowymi doświadczeniami.

Powinieneś być tak radosny,
a twoje życie powinno być takim przykładem,
by inni powiedzieli o tobie

„Oto anioł”.

Wiara w innych

Gdy w codziennym życiu trzeba wziąć odpowiedzialność na siebie,
to po prostu trzeba. Jeśli natomiast to co się dzieje
w żaden sposób ciebie nie dotyczy, albo ktoś
inny się tym zajął – wtedy nie wikłaj się w to.
Gdy zależy ci na tym, żeby pomóc,
możesz się włączyć w bardziej subtelny sposób – angażując swoją wiarę.

Wiara w innych przenosi góry. Nie chodzi tu
o ślepe wiare, bierne przyglądanie się i trzymanie
kciuków. Chodzi o zwracanie uwagi na to, co
się dzieje – i napełnianie innych siłą swojej wiary
tak, aby poczuli, że potrafią uczynić wszystko
co trzeba zrobić. Oznacza to, że wierzymy
w innych i ta nasza wiara im się udziela.
Jeśli są to osoby szczerze i uczciwe, nasza wiara
przyniesie im pożytek. W ten sposób możemy się
nauczyć naprawdę wzajemnie sobie pomagać.

Związki

Gdy nie udaje się nam coś w naszych związkach z innymi, jest tak zwykle dlatego, że nie zostały spełnione jakieś nasze potrzeby i pragnienia. Czasami w związku pojawia się tyle nienawiści lub gniewu, że jedynie pragniesz uciec od niego. Nie jest to jednak żadne rozwiązanie! Takie zachowanie świadczy o braku zrozumienia, na czym naprawę polega problem.

Źródłem wszystkich potrzeb i oczekiwań jest niezaspokojona potrzeba duchowości. Spełniaj swoje duchowe pragnienia praktykując medytację, a wtedy będziesz mieć dobry kontakt ze wszystkimi. Sam nie mając pragnień, będziesz nawiązywał związki po to, by obdarzać i cieszyć się nimi. Przerwą się nitki przywiązania w twoim sposobie obdarowywania innych, twoja miłość będzie bezwarunkowa.

Trzeba nauczyć się wprowadzać duchowość do naszych związków. Inni wtedy nauczą się z naszego przykładu. Jest to sposób inspirowania i pomagania sobie nawzajem.

Rozwiązywanie problemów

Prawdziwą sztuką w rozwiązywaniu problemów
jest dotarcie do przyczyny jeszcze
zanim problem się pojawi.

Wymaga to cnoty obiektywności, klarowności
i uczciwości, ponieważ rozwiązaniem wszystkich
problemów jest prawda. Prawdą jest twoja
duchowa tożsamość, tzn. kim jesteś, zanim
nabyłeś postaw i opinii. Ta prawda przybliży cię
do Boga, a Jego czysty wpływ pozwoli ci
łatwo dojrzeć istotę problemu. Zajmowanie się
problemem na poziomie jego sedna to piękne
doświadczenie. To piękno przekształca i zmienia
nie tylko ciebie i problem, ale także tych, którzy
stali się przyczyną problemów.

Każdego dnia powinieneś pytać siebie, ile czasu
myślałeś o sobie, ile czasu poświęciłeś na myślenie
o swojej prawdziwej tożsamości, tzn. myślenie
o sobie jako duchowej istocie, wiecznym dziecku
Boga. To jest metoda nie tylko by poszerzyć
twoją świadomość, ale także twoje duchowe piękno.

To także łatwo rozwiązuje problemy.

Duchowa ścieżka

Ścieżka duchowego rozwoju to szkoła. Nie jest to zwykła szkoła, gdzie nabywamy zwykłych umiejętności, ale duchowa szkoła, gdzie uczysz się duchowych umiejętności np. jak usuwać skazy słabości ze swojego charakteru lub jak nie ulegać wpływom negatywności.

Niektórzy uważają, że jeśli wejdą na ścieżkę duchową, to nie będą mogli rozwijać swoich talentów. Jakich jednak talentów potrzebuje dzisiaj człowiek? Usunięcie swojego egoizmu wymaga wielkiego talentu, kochać innych jest następnym. Nie ma potrzeby, aby studiować wszystkie inne rzeczy. Jeśli w twojej naturze jest naśladowanie Boga, wtedy natura Boga stanie się twoją. Zatem stań się prawdziwy, ujawniaj swoją prawdziwą tożsamość poprzez duchową naukę i uzyskaj tytuł naukowy z duchowości.

Duchowa armia

Wśród obecnie panujących sił zła i fałszu tworzona jest duchowa armia. Siły zła to wszystkie formy negatywności. Co musisz zrobić, aby być dobrym duchowym żołnierzem? Przede wszystkim nie bój się. Mimo że siły negatywności działają zarówno w nas, jak w świecie zewnętrznym, wiara w ostateczne zwycięstwo da ci moc do zmierzenia się z każdym wyzwaniem. Zwracaj uwagę, by do swojego życia wprowadzać nie tylko spokój, ale także wszystkie wartości. Bądź czujny. Czujność to prawdopodobnie najważniejsza cecha dobrego wojownika. Wszystko, co dzieje się w armii, zależy od czujności – awans, postęp, zwycięstwo i klęska. Jeśli żołnierz nie umie być czujny, musi odejść. Duchowa czujność pomoże ci rozpoznać negatywności natychmiast, gdy się pojawią. Jeśli czuwa choć jedna dusza, inni są bezpieczni.

Zaufanie

Zaufanie jest niezmiernie istotne, jeśli chcesz pomagać ludziom. Są dwa rodzaje zaufania – twoje ufanie innym i zaufanie innych do ciebie. Ludzie będą ci ufać naturalnie, gdy zobaczą, że rozwiązujesz problemy w sposób odpowiedzialny i konsekwentny. Jednak skuteczniejszym i trwalszym sposobem zdobycia zaufania innych jest dać im odczuć, że ty darzysz ich zaufaniem.

Jest to sztuka, którą możesz rozwijać w następujący sposób: nigdy nie słuchaj plotek i nie twórz ich, nie wydawaj osądów i opinii, zachowaj duchowość i staraj się, by twoje uczucia były coraz czystsze.

Masz dobrze życzyć innym. To będzie ostateczny miernik twojej zdolności zaufania.

Tolerancja

Tolerancja to wznoszenie się ponad powierzchowne rzeczy, które dzielą ludzi. Tolerancja rodzi się wtedy, gdy zwracamy się do wewnątrz i poznajemy siebie. Jeśli potrafisz poradzić sobie z własnym egoizmem, to będziesz mógł także pohamować swój gniew. To samo dotyczy rozwiązywania zewnętrznych problemów. Gdy egoizm nie będzie sprawiał ci kłopotów, poradzisz sobie z każdą sytuacją! W przeciwnym razie nic się nie zmieni, w twojej świadomości będą trwały podziały – „ty” i „ja”, „twoje” i „moje” – a to jest nietolerancja. Jeśli twoje serce jest uczciwe i wolne od egoizmu, to interesują cię potrzeby innych i jesteś na tyle pełen, by móc dawać. Gdy w taki sposób poznasz siebie, będziesz mógł także poznać innych. „Powinni mnie zrozumieć” zmieni się w „powinienem zrozumieć”, a „powinni się zmienić” w „dam to, co jest potrzebne”. W ten sposób rozwija się cierpliwość, spokój i dojrzałość. Duchowa tolerancja pozwala obudzić wrodzoną mądrość, taką, której nie ma w książkach.

Zwróć się do wewnątrz siebie i w ciszy napełnij się dziedzictwem, które daje ci Bóg. Zawsze pamiętaj, że nie musisz niczego udowadniać. To co jest prawdziwe zostanie ujawnione. Starania o zdobycie ludzkich serc wniosą szczęście do twego życia.

Przyjaciele i rodzina

Jeśli przyjaciele i rodzina nie są skłonni towarzyszyć mi na mojej duchowej ścieżce, to po co namawiać ich do jakiegokolwiek zmiany? Nie będą mnie słuchać, bez względu na to, co miałabym im do powiedzenia. Lepiej skupić się na własnym procesie przemiany. Rzeka nie musi nakłaniać ludzi do picia swojej wody. Prędzej czy później przyjdą zaczerpnąć z jej nurtu, jeśli jest czysta, słodka i swobodnie płynie. Także i ty stań się tak atrakcyjny w swoich duchowych wysiłkach, aby inni pragnęli do ciebie dołączyć.

Przywiązania utrudniają nam taką postawę, ponieważ zapominamy, że to nie od innych zależy nasze powodzenie i szczęście, że każdy z nas, tak jak rzeka, na swój unikalny sposób płynie i łśni.

Zapomnieliśmy o tym i nabyliśmy zwyczaj zwracania się do innych, by mieć dobre przekonanie o sobie. Wykorzystywanie w tym celu innych jest złudnym sposobem na dobre samopoczucie – i ta ułuda niesie ze sobą wiele cierpienia.

Możemy zmienić ten zwyczaj poprzez koncentrowanie się na swoim celu. Jeśli tego nie zrobimy, będziemy ustawicznie trwonić duchowe siły ulegając wpływow niskich emocji. Zamiast tak marnować swój potencjał, powinniśmy zwracać baczniejszą uwagę na to co robimy. Dopiero wtedy uwolnimy innych, gdy sami będziemy wolni.

Przeszkody na duchowej ścieżce

Przeszkód nie da się uniknąć
Dlatego nie zamartwiaj się
Zmartwienia osłabiają twoje siły

Nigdy nie patrz na sytuacje jak na trudność
Nigdy nie pytaj „Czemu mnie to spotkało?”
Nigdy nie czuj się opuszczony

Pamiętaj
Bóg jest zawsze z tobą
Bóg cię zawsze wspiera

Poznawaj bogactwo ciszy
Cisza usuwa zamieszanie
W niej odzyskasz siły

Wiele przeszkód powstaje na skutek twoich błędów
Nigdy nie bądź dla nikogo przeszkodą
Tylko dlatego, że sam borykasz się z przeszkodami.

Porównywanie się z innymi

Porównywanie swojego duchowego rozwoju z rozwojem innych sprawi, że będziesz bezbronny na trzy sposoby – będziesz czuł się lepszy albo gorszy, albo będziesz pod wrażeniem. Wszystkie te trzy stany są niebezpieczne, ponieważ pomijają najważniejszą zasadę prawdziwych związków między nami – zasadę wzajemnej miłości i szacunku, opartych na niezależnie utworzonym poczuciu własnej wartości.

Aby chronić siebie przed taką bezbronnością pilnuj, by twoja uwaga była zwrócona do wewnątrz, w stronę duchowego doświadczenia czystej dumy. Stała świadomość wzniosłego poczucia własnej wartości pomoże ci być wolnym od wpływu otoczenia. Zawsze pytaj siebie „Kim jestem?”, „Jaka powinna być moja duchowa reakcja na tę osobę czy zdarzenie?” To pomoże ci uzyskać większe skupienie i pozwoli cieszyć się osiągnięciami innych.

Duchowa edukacja

Duchowa edukacja uczy, jak utrzymywać umysł w stanie wolnym od napięć i chwiejności. Chwiejny umysł to skutek ulegania wpływom ludzi i sytuacji. Duchowa świadomość czyni twój umysł skupionym, co jest ochroną przed niewłaściwymi wpływami. Jako wynik tego stale powiększasz swoje szczęście i umożliwiasz to innym.

Świat jest targowiskiem cierpienia. Nie kupuj go! Dobra duchowa edukacja czyni cię doświadczonym klientem i uczy, by nie kupować byle czego. Nigdy nie przyjmuj niczego oprócz szczęścia ani od świata, ani od innych.

Przyjaźń

Przyjaźń na duchowej ścieżce wymaga uwagi – wtedy możemy cieszyć się nią w pełni. Czasami tak bardzo angażujemy się w związki z innymi, że nasz własny duchowy postęp schodzi na dalszy plan. Jest to błąd, ponieważ celem przyjaźni jest wzajemne podźwiganie się. Gdy zaniedbuję duchowe wysiłki, nie jestem w stanie wywierać na innych dobrego wpływu poprzez mój najwznieślijszy stan.

Trzeba być zawsze skłonny do pomocy przyjaciołom. Chęć pomocy jednak powinna być czysta – bez pragnienia uznania, bez złych uczuć i cierpienia. Oferując taką pomoc pogłębiam mój duchowy rozwój.

Z drugiej strony, jeśli moja propozycja jest nieszczerą, 99% jej słodyczy zostanie usunięte i inni to zauważą. W rzeczywistości to właśnie ta słodycz tworzy duchowe przyjaźnie, a także chęć słuchania i uczenia się od siebie nawzajem po to, by rozwijać się.

Szanowanie innych

Szacunek do innych rodzi się z duchowej świadomości. Mając duchową świadomość mogę docenić duchowe wysiłki innych, a to zachęci mnie do dostrzegania potencjału i unikalności moich towarzyszy, a nie ich wad. To pomaga innym uwolnić się od wad.

Mogę oszacować jakość mojej duchowej świadomości po tym, ile mam wiary w przekształcenie tych, którzy są na ścieżce duchowego rozwoju. Ta wiara i miłość to prawdziwy szacunek.

Jak prowadzić innych

Prowadzenie innych na duchowej ścieżce
opiera się na czystych uczuciach, wierze i zaufaniu – umiejętnościach
pozostających incognito.

Utrzymują one umysł w ryzach i sprawiają,
że nasze działanie zmierza we właściwym kierunku.

Jest ludzką rzeczą błędzić, lecz twoja wiara i nadzieja
w drugiego może zniwelować jego błędy.
Zwątpienie w innych przyniesie odwrotny skutek.

Wierz w innych, darz ich zaufaniem.
Nigdy nie mów im co mają robić, lecz
tylko stój z boku i przyglądaj się z wiarą.
Dzięki temu, to co ma być zrobione, będzie
zrobione we właściwy sposób.

Takie duchowe umiejętności można doskonalić
unikając opieszałości, ucząc się, jak być wrażliwym
i czujnym. Pilnuj swojego duchowego zdrowia.
Nie zwracaj się do innych, gdy czegoś ci brakuje,
zwracaj się do wewnątrz.

Zobacz, co jeszcze jest do zrobienia i rób to.
Nigdy nie pozwalaj na to, aby ci, którzy mają silną
osobowość mówili ci, co masz robić,
szczególnie jeśli czujesz, że co innego jest właściwe.
Wywołuje to depresję, a ty nie możesz sobie
pozwolić na bycie przygnębianym.

Opiekuj się sobą ze zrozumieniem i miłością.
Nigdy nie idź na kompromis
w swoich duchowych wysiłkach.

Jak być nauczycielem

Gdy uczyimy innych, najlepiej robić to subtelnie.
Tłumaczyć w taki sposób, żeby umysł otwierał się
dlatego, że wcześniej zrozumiało serce.

Niech twoim celem będzie raczej inspirowanie
niż nauczanie. Miłość do tych, których uczę, pozwoli
na to. Pozwoli też na to moja miłość do Boga.

Na ile ucząc innych będę świadoma duszy,
na tyle inni będą mieli to samo doświadczenie.

Nigdy nie zmuszaj nikogo, by czynił duchowe
wysiłki. Gdy umysł otwiera się, wydarza się
to naturalnie. Unikaj porównań. To powoduje
utrata nadziei. Zwracaj wielką uwagę na to,
by nie mieć żadnych złych uczuć i nigdy nie
próbuj być górą.

Bądź jak rodzic,
który kochając dziecko
umożliwia mu rozwój.